

Matjaž Pikalo: Stric Pepi (doživljajska kratka proza) - obnova

Zgodba govori o šestnajstletniku Bitu, ki ima dva mlajša brata Vida in Svita. Bitov oče je po poklicu novinar in veliko časa preživi za računalnikom. Nekega dne sta Bitova brata, ki sta prava razgrajča pritekla in vpila, da imajo obisk. Bil je očetov stric Pepi, ki se je pripeljal s starim mercedesom z avstrijsko registracijo, sam pa je bil 'cel model'. Pepi je bil z Dunaja in je prišel zato, da bi preden umre, še enkrat videl hišo, v kateri se je rodil. Zaželel si je, da bi našel grob svoje babice, pri kateri je živel do sedmega leta, potem pa sta se z očetom preselila čez mejo v Avstrijo. Nato je Bitova mama, ki so jo njegovi sošolci klicali 'odbita', dobila idejo, da bi lahko za seminarsko nalogo Bit naredil družinsko drevo po očetovi strani. Spomnila se je tudi, da bi lahko pomagali stricu Pepiju poiskati grob njegove babice, da bi tja odnesel rože. Tako so se odpravili na lov za nagrobnikom. Najprej so šli do stare čevljarske delavnice, kjer se je Pepi rodil. Nato so šli na pokopališče, najprej jim je varnostnik to hotel preprečiti, potem pa se je oče zlagal, da piše reportažo in stric Pepi težko hodi. Pepi je razpisal nagrado 500 evrov za tistega, ki najde 'omin' nagrobnik s priimkom Konečnik. Niso ga našli, pa tudi v seznamu z imeni in priimki pokojnih niso našli nič o Marjeti Konechnig. Grobar jih je nato napotil na vaško pokopališče. Tam so srečali župnika in ga prosili, naj 'pobrska' po krstnih knjigah. Našli so samo podatek, da se je 'oma' rodila v gozdu, nič pa o smrti. Potem se je Pepi spomnil, da je delala v rudniku kot perica premoga. Šli so pogledat v rudniški arhiv, kjer je pisalo da je tam delala kot otrok, potem pa so se o njej izgubili vsi podatki. Da ne bi zastonj prišli v rudnik, so šli z 'gorci' dirkat po rovih. Bit je vseeno gnala nagrada, zato je naslednji dan odšel na občino pogledat v matične knjige. Potem je mama izvedela da bo imel naslednji dan stric Pepi 85 let in bi ga lahko peljali na izlet v Koper, kjer se je zasidrala neka ameriška podmornica. Pepi je v mladosti pobegnil s prijateljem, a so ga potem odkrili na ladji kot slepega potnika, zato so ga poslali na podmornico za kuharja. Tako so šli na ogled podmornice, za tem pa na pokopališče v Železnikih. Tja jih je napotil nek vaški posebnež. Končno so našli grob. Nekaj črk je že odpadlo, rože so bile ovenele, sveče pa pogorele. Pepi je tako Bitu izročil bankovec za 500 evrov. Njegovo seminarsko nalogo je učitelj ocenil z zadovoljivo, mama pa je bila nad družinskim drevesom tako navdušena, da ga je dala uokviriti. Kopijo je dobil tudi stric Pepi, ki pa je kmalu za tem umrl.